

ISSN: 2456-4427

Impact Factor: RJIF: 5.11

Jyotish 2024; 9(1): 65-67

© 2024 Jyotish

www.jyotishajournal.com

Received: 09-01-2024

Accepted: 11-02-2024

सत्यव्रत वेहेरा

शोधच्छात्रः (संस्कृत विभागः),
महाराजा श्रीरामचन्द्र भञ्जदेओ
विश्वविद्यालयः, वारिपदा, मयूरभञ्ज,
ओडिशा, भारत

Correspondence

सत्यव्रत वेहेरा

शोधच्छात्रः (संस्कृत विभागः),
महाराजा श्रीरामचन्द्र भञ्जदेओ
विश्वविद्यालयः, वारिपदा, मयूरभञ्ज,
ओडिशा, भारत

वेदांगभूतं ज्योतिर्विज्ञानम्

सत्यव्रत वेहेरा

DOI: <https://doi.org/10.22271/24564427.2024.v9.i1a.215>

सारांश

वेदाङ्गभूतं ज्योतिषशास्त्रं जनानां भव्यभावनया व्यासवशिष्टपराशरगर्गप्रभृतिभिः महर्षिभिः प्रणीतं विद्यते। यस्य महदुद्देश्यं भवति जीवनयात्रायां जातकस्य शुभाशुभफललाभः। फलादेशनिमित्तमेव सम्वत्सरादिपञ्चाङ्गलेखनम्, स्पष्टग्रहसाधनम्, लग्नादि द्वादशभावानां गणितम्, लग्नादि सर्वेषां ग्रहाणां गृहम्-उच्च-होरा-द्रेष्काण-नवांशप्रभृतीनां ज्ञानमपरिहार्यम्। पुनश्चग्रहाणामुदयास्तवक्रमागादिगतिज्ञानं तथा दीप्तादि अवस्थावोधपुरस्सरं तनुधनसहजमातृविद्यापुत्रशत्रुजायामृत्युधर्मकर्मलाभव्यादीनां फलादेशः प्राणिनां कृत्याकृत्यं विधीयते। जीवनस्य शुभाशुभनिर्णयनिमित्तं मौलिकतया संस्कार-संक्रान्ति-ग्रहगोचर-विवाह-यात्रा-गृहारम्भ-गृहप्रवेश-वाणिज्यप्रभृतिषु शुभमुहूर्तविचारः नितरां प्रयोजनम्।

कूटशब्दः वेदाङ्गम्, ज्योतिषम्, ग्रहः, योगः

प्रस्तावना

ज्योतिषशास्त्रस्य वैशिष्ट्यम्

ज्योतिषशास्त्रस्य विकाशक्रमप्रसंगे^१ लघुपाराशरीग्रन्थे ज्योतिषशास्त्रकर्तार अष्टादशमहर्षयः समाम्नाताः यथा-

सूर्यो पितामहो व्यासो वशिष्ठोऽत्रि पराशरः।

कश्यपो नारदो गर्गो मरीचिर्मुनुरङ्गिरा।।

लोमशः पौलिशश्चैव च्यवनो यवनो भृगुः।

शौनकोऽष्टादशाश्चैते ज्योतिषशास्त्रप्रवर्तकाः।

ज्योतिषशास्त्रस्य विकासः पञ्चसु अवस्थासु विभज्यते यथा- प्राग्वैदिककालः, वैदिकसंहिताकालः, वेदाङ्गकालः, सिद्धान्तकाल आधुनिककालश्चेति। वेदानामपौरुषेयत्वात् अनादिनिधनत्वं गृहीतत्वात् वैदिकसंहितासु ज्योतिषशास्त्रं विनिर्दिष्टत्वात् ऋग्वेदकालादारभ्य वेदाङ्गज्योतिषस्य विकासः दृश्यते। सामान्यतया ज्योतिषं तु सिद्धान्त- संहिता- होराभेदेन त्रिस्कन्धमुच्यते। तच्च ^२भारतज्योतिषशास्त्रेतिहासे एवं वर्णितम्। “पञ्चस्कन्धमिदं शास्त्रं होरागणितसंहिता केरली शकुनश्चेति ज्योतिषशास्त्रमुदीरितम्”

मुहूर्तज्ञानं तिथिवारादिज्ञानञ्च ज्योतिषशास्त्रमन्तरा नैव जायते इति तस्मात् वेदाङ्गज्योतिषे प्रकटितम्। “प्रत्यक्षं ज्योतिषशास्त्रं चन्द्रार्कौ यत्रसाक्षिणौ”- वेदवेद्यं ज्योतिषशास्त्रमिदं वेदाङ्गत्वेन ग्रहस्थितिविषये पृथ्वीस्वरूपगतिविषये च मौलिकसिद्धान्तं प्रकटी करोति। एतदर्थं शास्त्रमिदं जगद्व्यवहारप्रवर्तकं सर्वलोकोपकारकं ग्रहादिगतिनिर्णायकं ज्योतिषशास्त्रं मानवस्य जीवनचर्यायां प्राथम्यमङ्गीक्रियते।

जीवनचर्यायां ज्योतिषम्

समग्रव्रह्माण्डरूपविराट्पुरुषस्य व्यक्तस्वरूपं हि भचक्रमाहोस्वित् राशिचक्रमुच्यते। कालपुरुषस्याङ्गविभागाः मेषादिराशिक्रमेण विधीयन्ते। राशयस्तु नवचरणविशिष्टाः भवन्ति। नवचरणविशिष्ट मेषादिराशिषु मेषराशिः- मस्तकम्, वृषस्तु- मुखम्, मिथुनम्- वक्षस्थलं, कर्कटस्तु- हृदयः, सिंहराशिः- उदरम्, कन्याराशिः- कटिप्रदेशः, तुला तु नाभिः, वृश्चिकस्तु उपस्थम्, धनुराशिः- जघनम्, मकरराशिः- अङ्घ्रिद्वयम्, कुम्भराशिः- चरणदण्डः, मीनराशिस्तु पादद्वयमिति। द्वादशराशिषु लग्नाधारेण द्वादशभावमाकलय्य सामान्यफलादेशः व्रूयते। परन्तु ग्रहाणां विविधयोगमुपजीव्य स्वतन्त्रफलादेशः ज्योतिर्विद्भिः निर्दिश्यते।

३वृहत्संहितायामुक्तम्-

“ज्योतिः शास्त्रमनेकभेदविषयं स्कन्धस्त्रयाधिष्ठितम्।
तत्कात्स्न्योपनयस्य नाममुनिभिः संकीर्त्यते संहिता।।”

दैनन्दिनजीवनयात्रायामखिलं श्रौत-स्मार्त-कर्म-सम्पन्नाय जगद्धिताय सिद्धान्त-संहिता-होरासंस्कन्धस्त्रयाधिष्ठितं वेदस्य नेत्रस्वरूपं ज्योतिषशास्त्रं महर्षिभिः सूक्ष्मेक्षिकया बुद्ध्या अमितप्रतिभया महता यत्नेन प्रणीतम्। सच्चिदानन्दपरम्ब्रह्मणः निःश्वासभूतानां प्राणिनामाधिभौतिक- आध्यात्मिक- आधिदैविकदुःखानां नाशकः चतुर्वर्गप्रदायकस्तु अपौरुषेयः वेदः। इदानीन्तनसमये प्राचीनार्वाचीनेतिहासज्ञैरपि सर्वप्राचीनप्रमुखप्रामाणिकः सर्वोपलब्धः शिखरारामाणः वेदः सर्वैरेव समाद्रीयते।

४तथा हि महर्षिर्मनुर्वीति-

“वेदोऽखिलधर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम्।
आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च।।”

तत्र वेदो हि यज्ञकर्मादीनां प्रवर्तकत्वेन सुप्रतिष्ठितः। यज्ञादिकर्माणां विधानं विशिष्टकालेनैव सम्पाद्यते। तस्मात् शुभाशुभफलस्य विचारः अपरिहार्यत्वात्तिथिवारनक्षत्रादीनां ज्ञानं शास्त्रतः नितरामवधातव्यम्, तच्च नैतिरीयब्राह्मणे कथितम्:- वसन्तेब्राह्मण अग्निमादधीत। ग्रीष्मे राजन्य आदधीत। शरदि वैश्य आदधीत। एतेन निश्चीयते यत्- नक्षत्र-तिथि-पक्ष-मासर्तु-सम्बन्धस्य कालखण्डेन सह यज्ञयागव्रतोपवासानां विधानं बहुत्रोपलभ्यते। वेदस्मृतिपुराणादिशास्त्राणां विधिव्यवस्थानां यथार्थनिर्बहणाय ज्योतिषशास्त्रस्य ज्ञानमवश्यमुपादेयं लक्ष्यते। यज्ञादिसाधनार्थं वेदस्य षडङ्गेषु वेदपुरुषस्य चक्षुरूपं ज्योतिषशास्त्रं विद्यते इति।

ग्रहाणां शुभाशुभनिर्णय

जातपत्रिकायाः शुभाशुभफलनिर्देशे “लघुपाराशरीग्रन्थे वर्णितम्।

“सर्वे त्रिकोणनेतारो ग्रहाः शुभफलप्रदाः।
पतयस्त्रिषडायानां यदि पापफलप्रदाः।।”

अस्याशयः सर्वे त्रिकोणाधिपतयः ग्रहाः शुभफलानि प्रयच्छन्ति, परन्तु त्रिषडायधिपतयः नाम ३-६-११ भावाधिपतयः भवेयुर्नाम पापग्रहाः उत शुभग्रहाः, परन्तु ते सर्वे अशुभफलं ददति। स्वाभाविकतया क्षीणचन्द्रः, सूर्यः, मङ्गलः, शनि एते पापग्रहाः भवन्ति। पूर्णचन्द्रमा, बुधः, वृहस्पतिः, शुक्रः स्वाभाविकशुभग्रहाः भवन्ति। तत्र ५पराशरः कथयति।

“केन्द्रत्रिकोणसम्बन्धः सदा योगकरः स्मृतः।”

अर्थात् सर्वेषां जातके केन्द्राधिपतिस्तथा त्रिकोणाधिपतिरेकत्र स्यातां तर्हि तौ योगकारकौ भवतः, पुनश्च केन्द्राधिपतिरथवा त्रिकोणाधिपति ग्रहः केन्द्रे त्रिकोणे वा तिष्ठेत् तौ च योगकारकौ स्तः। एवञ्च राहुकेतु ग्रहद्वयं जातके भावाधिपतिग्रहानुसारं फलमर्पयति। अपि तु गजकेशरीयोगसम्बन्धे ६वृहत्पाराशरे कथितम्।

“केन्द्रस्थिते देवगुरौ शशाङ्कत् योगस्तदाहर्गजकेशरीति”।

चन्द्रमसश्चेत् प्रथम-चतुर्थ-सप्तम दशमभावेषु गुरुस्तिष्ठेत् तर्हि स गजकेशरीयोग उच्यते। गजकेशरी योगे जातकः तेजस्वी, धनी, मेधावी तथा राजकीय

सहयोगलब्धा चतुरश्च भवति। तथैव अमलायोगसम्बन्धे ८पराशरः वर्णयति।

“लग्नाद्वा चन्द्रलग्नाद्वा दशमे शुभसंयुते।
योगोऽयममला नाम कीर्तिराचन्द्रतारकी।।”

लग्नात् अथवा चन्द्रमसः दशमभावे चेत् वलवान् शुभग्रहः तिष्ठेत्, तर्हि तत् अमलायोग उच्यते। अमलायोगयुक्तमनुष्यः दाता, लोकप्रियः, परोपकारी, धर्मात्मा गुणी च भवति।

९स्त्रीजातकसम्बन्धे आचार्यवराहमिहिरः स्वप्रणीतवृहज्जातकग्रन्थे बहुविषयान् प्रतिपादितवान्। तथा हि-

“कन्यैवाशुभवीक्षितेऽर्कतनये द्युने जरां गच्छति”। अस्य तात्पर्यं यदि लग्नात् उत चन्द्रमसः सप्तमभावे कोऽपि ग्रहः न तिष्ठेत्, सप्तमभावं कोऽपि शुभग्रहः न पश्येत्, पुनः सप्तमभावे केनापि शुभग्रहेण सार्धं युक्तः न स्यात्, तर्हि तादृशस्त्रियः निन्दनीयाः पतिश्च निन्दनीयः, सः कापुरुषः नाम क्लीवत्वं गच्छति। यदि सप्तमभावे सुर्यस्तिष्ठेत् तर्हि सा स्त्री पतिपरित्वक्ता अथवा पत्युपेक्षिता भविष्यति। तत्र ९वृहज्जातके स्त्रीणामष्टमभावसम्बन्धे प्रोक्तम्।

“क्रुरेऽष्टमे विधवता निधनेश्चरोऽशे।
यस्य स्थितो वयसि तस्य समे प्रदिप्ता।।”

अत्र जन्मलग्नात् चेत् अष्टमे क्रुरग्रहः तिष्ठेत् तर्हि स्त्री वैधव्यमापद्येत्। वैधव्यकालः निर्णयार्थमष्टमेशः यस्य ग्रहस्य नवांशे तिष्ठति तस्य ग्रहस्य दशाभुक्तौ वैधव्यं जायते। एवञ्च यदि अष्टमे क्रुरग्रहस्तथा द्वितीये शुभग्रहः स्थात् तर्हि पत्युः पूर्वात् स्त्रियाः मरणं निश्चीयते। अनया रीत्या पुरुषजातकवत् स्त्रीणामपि समुपन्यस्ताः सन्ति।

जैमिनिमुनिना जन्मकुण्डली तथा नवांशकुण्डल्याधारेण ग्रथितं सूत्रजालमुपजीव्य कारकांशलग्नत् यानि फलानि प्रकटीकृतानि तेषामाधारेणापि मया शोधनसम्बन्धेऽस्मिन् आर्थिकसमृद्धि-दाम्पत्यजीवन-कर्म-व्यवसाय-सुख-विद्या-स्वभाव-तथा-राजयोगप्रभृतिविषयाः मया अत्र समासेन वर्णिताः सन्ति।

११वि.भि. रमणमहोदयेन ग्रहनिष्ठयोगानां त्रैविध्यं वर्णितं यथाः

A Yoga is formed by more than one planet. The nature of the planet is of three types. That benefic, malefic and neutral. According to the natural classification benefics are Jupiter, Venus, well associated mercury and waxing moon and malefics are the sun, mars, Saturn, evil associated mercury and waning moon.”

तत्र सूर्यादिरभ्यशनिपर्यन्तसप्तग्रहास्तथाराहुमाहृत्य अष्टग्रहाणां विचारः १२जैमिनिसूत्रग्रन्थे वर्णितः। यत्र कालसाम्यत्वेऽपि वलाधारेणात्मकारकग्रहाणां वर्णनं लक्ष्यते यथा- आत्माधिकः कालादिभिर्भोगः सप्तानामष्टानां वा।

उपसंहार

वेदस्य ज्योतिष-व्याकरण-निरुक्त-शिक्षा-कल्प-छन्दशास्त्ररूपाणि षडङ्गानि संसारेऽस्मिन् सुप्रसिद्धानि सन्ति। कालविधानशास्त्रत्वात् नेत्ररूपत्वात् ज्योतिषस्योपयोगः प्रत्यक्षतयाऽपरिहार्यः। तत्र सिद्धान्त – संहिता – होरेति सुप्रथित स्कन्धत्रयाणामाधारभूतत्वात् ग्रहनक्षत्रादि- स्थितिज्ञापकत्वाच्च ज्योतिषशास्त्रसिद्धान्तः सर्वश्रेष्ठः सर्वमान्य इति। परंब्रह्मण अंशावतारत्वेन सृष्टिचक्रे ग्रहाणां नक्षत्राणाञ्च प्रभावः प्रकामं परिलक्ष्यते। तत्र महर्षि-जैमिनिपाराशरवराहमिहिरपृथुतिज्योतिर्विदां ज्योतिषशास्त्रेषु जन्मकुण्डल्यां

व्दादशभावेषु ग्रहसम्बन्धिदक्-कालवलवर्गगुणस्वरुपषोडशवर्ग भावफलाध्याये
विषयाः सविशदं वणिताः विद्यन्ते। ग्रहनक्षत्रविचारनिष्ठज्योतिषशास्त्रं मनुष्याणां
शुभाशुभविष्यफलविमर्शः नितरां ज्योतिर्विदां सुरिवराणां युक्तिभिः
महिमामण्डितः। तत्र सकलशास्त्रधर्ममर्ज्ञाः विद्वद्गराः शास्त्रहृदयाः सहृदयाः
पौनःपुन्येन ज्योतिषशास्त्रविनिर्दिष्टयोगानां फलाफलं यथाप्रामाणिककृतिषु
समुद्घाटितवन्तः, ते सर्वदा महनीयाः वन्दनीयाश्च।

पादटीका

१. लघु.पा. एवं म.पा., पृ.- VI, व्याख्या- पं. केदारदत्त जोशी।
२. भारतज्योतिषशास्त्रेतिहासः-पृ-११७
३. बृहत्संहिता श्लो-१, वराहमिहिरः
४. मनुस्मृतिः-२/६
५. ल.पा.-श्लो-६
६. वृ.पा-हो-पृ-२४७
७. वृ.पा.हो-पृ-२६१
८. वृ.पा.हो-पृ-२६१
९. वृ.जा-३/४/६
१०. वृ.जा-पृ-३५०
११. Important Combinations, P.-3, B.V. Raman.
१२. जैमिनिसूत्रम्, पृ-१५, जैमिनिमुनि, व्या.- डॉ. सुरेशचन्द्र मिश्र